

DECIZIE

28 martie 2019
mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Marina Anton

Judecătorii
Țurcan Ion

Vitalie Cotorobai și

Grefier
Țîntari Victoria

examinând în ședință publică apelul declarat de Agenția Achiziții Publice, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului" către Agenția Achiziții Publice privind accesul la informație, compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 14 august 2018, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

c o n s t a t ă :

La data de 23 octombrie 2017, Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului" s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către *Agenția Achiziții Publice* prin care a solicitat:

- admiterea cererii de chemare în judecată,
- constatarea încălcării dreptului Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr. 72/2017 din 07.09.2017,
- obligarea pârâtului să prezinte informația solicitată.

Ulterior, la data de 14 august 2018, reclamanta a solicitat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că la data de 07 septembrie 2017 A.O. „Juriștii pentru Drepturile Omului” a solicitat Agenției Achiziții Publice informații de interes public și anume:

- numărul unităților de transport deținute/aflate în gestiunea Agenției Achiziții Publice și din ce

surse financiare au fost achiziționate (bugetul de stat, donații, etc.),

- marca/modelul/anul producerii unităților de transport deținute de Agenția Achiziții Publice, cu indicarea anului în care au fost achiziționate, precum și sumele de bani (MDL) achitate, pentru fiecare unitate de transport în parte,
- lista nominală a angajaților din cadrul Agenției Achiziții Publice, care beneficiază de transport de serviciu, cu indicarea funcțiilor deținute de aceștia,
- sumele de bani cheltuite de Agenția Achiziții Publice, pe perioada 01.01.2013 - 31.12.2016, pentru deservirea, întreținerea și folosirea unităților de transport,
- copia regulamentului intern, privind modul de folosire a unităților de transport ale Agenției Achiziții Publice.

Menționează că instituția pârâtă nu a furnizat în termenul prevăzut de lege informația solicitată de asociația reclamantă potrivit cererii nr.72/2017 din 07.09.2017, ceea ce constituie un refuz ilegal al Agenției Achiziții Publice în eliberarea informațiilor solicitate, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 14 august 2018, acțiunea a fost admisă parțial.

La 13 septembrie 2018, Agenția Achiziții Publice a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând instanței casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea cererii de apel a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră neîntemeiată, emisă cu interpretarea eronată a legii, încălcarea normelor de drept material sau procedural, pasibilă casării.

Totodată, indică precum că instanța de fond corect a constatat faptul că Agenția Achiziții Publice prin scrisoarea nr.29/74-1116 din 14.09.2017 a răspuns la demersul înaintat de către A.O. "Juriștii pentru Drepturile Omului", oferindu-le absolut toată informația solicitată referitor la unitățile de transport, dar Agenției *Achiziții Publice* nu i se poate imputa că a acționat cu rea-credință, deoarece la demersul nr.72 din 07.09.2017 s-a răspuns prompt, fiind expediată în adresa A.O. "Juriștii pentru Drepturile Omului" scrisoare simplă.

Susține că scrisorile nu sunt expediate de către Agenția Achiziții Publice cu avize de recomandare și ca urmare nu se poate stabili timpul, data, ora la care a fost trimisă și respectiv recepționat demersul de către petiționar sau altă entitate.

Mai mult de cât atât, reține că reclamanta a obținut răspunsul Agenției Achiziții Publice de trei ori și anume: la data de 14.09.2017 prin demersul nr.29/74-1116, la data de 22.11.2017 prin demersul nr.29/66-1364, în lipsa bugetului pentru scrisori recomandate, ambele scrisori au fost trimise prin scrisori simple (în plic cu timbre), iar în cadrul ședinței de judecată a fost oferită informația solicitată a treia oară. În cazul în care reclamanta s-ar fi adresat cel puțin cu un apel telefonic, Agenția *Achiziții Publice* ar fi eliberat reclamantei imediat copia răspunsului.

Relevă că Agenția Achiziții Publice nu a avut cazuri de nerecepționare a scrisorilor/documentelor emise și trimise prin intermediul Poștei Moldovei.

Totodată, menționează că Agenția Achiziții Publice a prezentat toate actele solicitate de reclamantă care constituie obiectul litigiului, iar circumstanțele ce justifică pretențiile înaintate au decăzut, motiv din care este neîntemeiată soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii.

Reprezentantul apelantei, Agenția Achiziții Publice, Movileanu Gheorghe, în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel în sensul formulat cu respingerea acțiunii.

Reprezentantul intimatului, Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului", Vasili Ciuperca, în instanța de apel solicitat respingerea cererii de apel, menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Audiind reprezentanții părților analizând cererea de apel în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelul declarat de către Agenția Achiziții Publice și a menține hotărârea instanței de fond din următoarele considerente..

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar art.24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ stipulează că la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Dispozițiile art.130 alin.(1) CPC statuează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multă aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit dispozițiilor art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și

cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform art. 5 alin. (3) lit. a) din Legea privind accesul la informație, în condițiile legii, poate solicita informații oficiale orice cetățean al Republicii Moldova.

Conform prevederilor art.1 din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000, **contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop:**

- **contracacarea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice;**
- **apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii;**
- **ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.**

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art.3, al aceleasi legi, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice, funcționarii din structurile specificate la lit. a) și

b).

Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art.2 din Legea contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

În temeiul art.20 (accesul liber la justiție), art.34 (dreptul la informație), art.52 (dreptul de petiționare) și art.53 (dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică) din Constituția Republicii Moldova prevăd că ***orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit***, dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate, precum și dreptul persoanei vătămate într-un drept de o autoritate publică prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Potrivit prevederilor art.1 alin.(1) din Legea privind accesul la informație, stabilește că, prezenta lege reglementează:

- a) raporturile dintre furnizorul de informații și persoana fizică și/sau juridică în procesul de asigurare și realizare a dreptului constituțional de acces la informație;
- b) principiile, condițiile, căile și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informații;
- d) drepturile solicitanților informației;
- e) obligațiile furnizorilor de informații în procesul asigurării accesului la informațiile oficiale;
- f) modalitatea apărării dreptului de acces la informație.

Conform art.6 alin.(1) al Legii nr.982, în sensul prezentei legi, informații oficiale sânt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Potrivit prevederilor art.11 alin.(1) al Legii privind accesul la informație furnizorul de informații este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes

personal, să respecte termenele de furnizare a informației, prevăzute de lege, etc.

Dispozițiile art.16 alin.(1) al Legii nr.982 din 11.05.2000 prevede că informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Conform art.4 alin.(1) al Legii privind accesul la informații, oricine, în condițiile legii are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.

Conform art.5 alin.(2) lit. c) al Legii privind accesul la informație, furnizori de informații, adică posesorii informațiilor oficiale sânt obligați să furnizeze informații solicitanților, adică persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sânt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale.

În conformitate cu art.17 din Legea privind accesul la informație, nr.982-XIV din 11.05.2000, cererea de furnizare a informației poate fi readresată altui furnizor, cu informarea obligatorie a solicitantului în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii și cu acordul solicitantului, în următoarele cazuri:

a) informația solicitată nu se află în posesia furnizorului sesizat;

b) informația solicitată deținută de alt furnizor ar satisface mai deplin interesul față de informație al solicitantului.

Conform art.5 alin.(1) al Legii privind accesul la informație nr.982 din 11.05.2000 **subiecți ai prezentei legi sânt furnizorul de informații și solicitantul informației.**

Alin.(2) indică că furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sânt:

- **autoritățile publice centrale și locale**: - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească;
- **instituțiile publice centrale și locale** - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, **care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial**;
- **persoanele fizice și juridice care**, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, **sânt abilitate cu gestionarea**

unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale.

Conform prevederilor art. 6 alin.(2) din aceeași Lege, drept documente purtătoare de informații sânt considerate, inclusiv, orice hârtie sau alt material pe care există un înscris. Alineatul (3) din același articol stabilește că informațiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziția solicitanților în ordine generală.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) și alin.(2) din Legea privind accesul la informație, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condițiile legii.

În conformitate cu art.11 alin.(1) pct.1) și 2) din legea privind accesul la informație furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal și să garanteze liberul acces la informație.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În speță Colegiul civil a constatat că la data de 23 octombrie 2017, Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului" s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către *Agenția Achiziții Publice* prin care a solicitat:

- admiterea cererii de chemare în judecată,
- constatarea încălcării dreptului Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr. 72/2017 din 07.09.2017,
- obligarea pârâtului să prezinte informația solicitată.

Ulterior, la data de 14 august 2018, reclamanta a solicitat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 14 august 2018, acțiunea a fost admisă parțial.

La 13 septembrie 2018, Agenția Achiziții Publice a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând instanței casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunilor înaintate.

Totodată, Colegiul civil a constatat că prin scrisoarea nr.72/2017 din 07 septembrie 2017 A.O.„Juriștii pentru Drepturile Omului” a solicitat Agenției Achiziții Publice să i se ofere informații oficiale (f.d.4).

Potrivit avizului de recepție, scrisoarea nr.72/2017 a fost recepționată la data de 11 septembrie 2017 (f.d.5).

Prin scrisoarea nr.29/74-1116 din 14 septembrie 2017, Agenția Achiziții Publice a comunicat că la

moment are la bilanț patru unități de transport, după cum urmează, Opel Vectra a. p. 2000, Opel Omega a. p. 2003, Skoda Octavia a. p. 2005, Skoda Octavia a. p. 2013. Automobilele de model Opel sunt nefuncționale, în privința acestora fiind inițiată procedura de comercializare prin licitație cu strigare. Autoturismele sunt folosite de către angajații Agenției Achiziții Publice pentru deplasări de serviciu (instanțe de judecată, la seminare de instruire în raioanele din republică, la diferite instituții ale statului etc.).

Referitor la Regulamentul intern privind modul de folosire a unităților de transport, Agenția Achiziții Publice se conduce de prevederile Hotărârii de Guvern nr.1404 din 30.12.2005 cu privire la reglementarea utilizării autoturismelor de serviciu de către autoritățile administrației publice (f. d. 17).

Prin anexa nr.1, se atestă numărul unităților de transport deținute/aflate în gestiunea Agenției Achiziții Publice, din ce surse financiare au fost achiziționate, informații privind marca, modelul, anul producerii unităților de transport deținute de Agenția Achiziții Publice, cu indicarea anului în care au fost achiziționate, precum și sumele de bani achitate pentru fiecare unitate de transport în parte, informații privind sumele de bani cheltuite de Agenția Achiziții Publice pe perioada 01.01.2013-31.12.2016, pentru deservirea, întreținerea și folosirea unităților de transport (f. d. 18)

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una corectă.

În contextul normelor legale sus-enunțate, instanța de apel ține să învedereze că în speță A.O. „Juriștii pentru Drepturile Omului” are calitatea de solicitant al informației, iar Agenția Achiziții Publice are calitatea de furnizor al informației oficiale.

Reieșind din obiectul dedus judecății în raport cu circumstanțele de fapt și drept Colegiul civil constată că solicitările reclamantei constituie obiect al Legii privind accesul la informație, or potrivit prevederilor art.10 alin.(1) și alin.(2) din Legea privind accesul la informație, reclamanta A.O. „Juriștii pentru Drepturile Omului” are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație.

Potrivit prevederilor art.16 alin.(1) din Legea nr.982 din 11.05.2000, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, ***dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.***

Mai mult decât atât, în accepțiunea instanței realizarea unui drept nu se efectuează gratuit, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceia ce privește respectarea sarcinii probațiunii, care în temeiul art.24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, este pusă pe seama pârâtului, urmând să demonstreze netemeinicia acțiunii, sarcină nerealizată pe deplin de către apelanta pârâtă Agenția Achiziții Publice .

Astfel, reieșind din dispozițiile legale sus enunțate Colegiul constată ca fiind corectă deducția instanței de fond cu referire la faptul că ***furnizorul de informații este obligat să elibereze informația solicitantului în modul și termenul***

prevăzut de lege, sarcină nerealizată în modul corespunzător de către pârâta apelantă Agenția Achiziții Publice, ceea ce justifică soluția instanței de fond.

Iar, argumentele apelantei, precum că nu a cunoscut până la momentul depunerii acțiunii în instanță despre faptul nerecepționării răspunsului din 14 septembrie 2017, motiv pentru care ulterior a expediat un răspuns repetat la 22 noiembrie 2017, Colegiul le califică ca fiind declarative în condițiile în care reclamanta susține că nu a primit nici un răspuns la cererea sa ,sarcina probațiunii în contencios administrativ îi revine pârâtului, iar contrar art.118 CPC, Agenția Achiziții Publice nu a probat faptul expedierii răspunsului în adresa reclamantei A.O.,„Juriștii pentru Drepturile Omului”.

Prin urmare, dat fiind că Agenția Achiziții Publice a prezentat informația solicitată de reclamantă prin cererea nr.72/2017 din 07.09.2017, dar în afara termenului legal, prima instanță corect a admis acțiunea parțial.

Astfel, Colegiul civil califică ca fiind irelevante și declarative argumentele apelantei invocate în cererea de apel, în situația în care ***era obligată să ofere informațiile solicitate în interiorul termenului legal***, nu a existat un motiv legitim de a refuza aceste solicitări, or conform rigorilor legale dreptul persoanei de acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit ***și nu le-a oferit***, ceea ce justifică soluția instanței de fond, or, ***imparțialitatea obiectivă este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare***, ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul, prin care se ajunge la aceasta (valoarea 2, principiile de la Bangalore privind conduita judiciară).

În această ordine de idei, Colegiul civil conchide că pârâta apelantă Agenția Achiziții Publice nu și-a onorat obligația, prevăzută la art.11 alin.(1) pct.1 din Legea privind accesul la informație, de a asigura informarea solicitantei, a prezentat-o cu întârziere, motiv pentru care pretențiile reclamantei, urmează a fi admise parțial.

Cu referire la celelalte argumente expuse de reprezentantul apelantei Colegiul Civil atestă că nici acestea nu pot fi reținute, deoarece au un caracter declarativ, fiind contrare dispozițiilor art. 118 CPC.

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art.96 alin.(1), (1¹) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În această ordine de idei, având în vedere complexitatea speței deduse judecății care nu este una înaltă, acțiunile întreprinse de avocat, numărul ședințelor de judecată la care a participat avocatul, precum și faptul că acesta a reprezentat în instanță reclamanta care este Asociație Obștească ce

activează în domeniul juridic, Colegiul consideră că fiind justificată suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, care este una reală, necesară și rezonabilă ca mărime, or suma de 5797,50 lei solicitată de către reclamantă pentru serviciile juridice prestate pe marginea acestui caz într-adevăr este una exagerată .

În consecință, Colegiul civil conchide că la examinarea litigiului dedus judecății concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în corespundere cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

În acest sens, Colegiul reține că **principiului preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului** (Roșca c. Moldovei, nr. 6267/02 din 22.03.2005 § 24; Golder c. Regatului Unit al Mării Britanii, nr. 4451/70 din 21/02/1975, § 34), aplicabil și în cazul procedurilor de judecare a cauzelor civile la nivel național. Or, potrivit prevederilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în M.O. nr. 12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție și legi, intimații neconstituind o excepție în acest sens.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate și egalitate a părților în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participanți la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în fraudă regulilor unui proces echitabil.

Din cele enunțate, Colegiul Civil reține și că, instanța de fond a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea pricinii, a apreciat corect probele din dosar prezentate de către participanții la proces, aplicând corect legea materială și legea procedurală, astfel constatând legalitatea hotărârii în întregul ei.

Reieșind din cele expuse, având în vedere că soluția oferită de prima instanță este una corectă, iar argumentele apelantei nefondate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către Agenția Achiziții Publice și a menține hotărârea instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Agenția Achiziții Publice.

Se menține hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2018, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului" către Agenția Achiziții Publice privind accesul la informație, compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii

Cotorobai Vitalie

Țurcan Ion

Dosarul: nr.3a-1826/18

Judecător: V. Sanduța

**DISPOZITIVUL
DECIZIEI**

28 martie 2019
mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău
având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Anton

Marina

Judecătorii

Vitalie Cotorobai și Țurcan Ion

Grefier

Țințari Victoria

examinând în ședință publică apelul declarat de Agenția Achiziții Publice, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului" către Agenția Achiziții Publice privind accesul la informație, compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2018, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Agenția Achiziții Publice.

Se menține hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 14 august 2018, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească "Juriștii pentru Drepturile Omului" către Agenția Achiziții Publice privind accesul la informație, compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii

Cotorobai Vitalie

Țurcan Ion